

[اطلاعات شخصی افراد حذف شده است]

[برای وضوح بیشتر فقط مطالب و اخبار مربوط به افراد و جامعه بهائی تایپ شده است]

[روزنامه]: ایران و جهان

[تاریخ]: دوشنبه ۲۵ بهمن ۱۳۶۱

[شماره]: ۱۲۸

... او با تأسف از مردم کمتر خوشبخت ایران به‌ویژه هواخواهان بهائی یاد می‌کند که مرگ را بر ترک ایمان خود ترجیح می‌دهند.

در حالی که ماه گذشته آیت‌الله خمینی اقدامات تعصب‌آمیز را محکوم کرد اعدام‌ها همچنان ادامه دارد و به قرار گزارش ۱۲۵ نفر بهائی به‌تازگی در شیراز دستگیر شده‌اند. گناه آنان چیزی جز صداقت و وفاداری سرسختانه به ایمان خود نیست، ایمانی که سده‌ای پیش از این از ایران سرچشمه گرفته و از سوی رژیم فعلی کفر و الحاد بشمار آمده و قانون اساسی آن را بدعت می‌شناسد.

یک نشریه بهائی به نام "نظم جهان" نامه‌های این‌گونه زندانیان را که در انتظار مرگ بسر می‌برند چاپ می‌کند و در میانه این نامه‌ها، نامه ژینوس محمودی که در هفتم ژوئن ۱۹۸۱ به سه فرزند خود نوشته سخت تأثرانگیز است.

این نامه چنین پایان می‌یابد:

"من عاشق شما هستم، اشتیاق دیدن شما که اکنون اشتیاقی دست‌نیافتنی است، هر زمان که به یادتان می‌افتم ذرات وجودم را به ارتعاش و می‌دارد. کسی چه می‌داند شاید روزی بتوانند شما را ببینم..."

اما شش روز بعد این زن اعدام می‌شود.

راستی آیا میتوان این واقعیات شرم‌آور را با ادا و اطوار و سخنرانیهای پر آب و تاب از خاطرها زدود؟

هرالد تریبون- ۲۵ ژانویه ۱۹۸۳

[متن بالا رونویسی از اصل سند است. اگر به نکته‌ای برخورد کردید که دقیق رونویسی نشده است لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید]